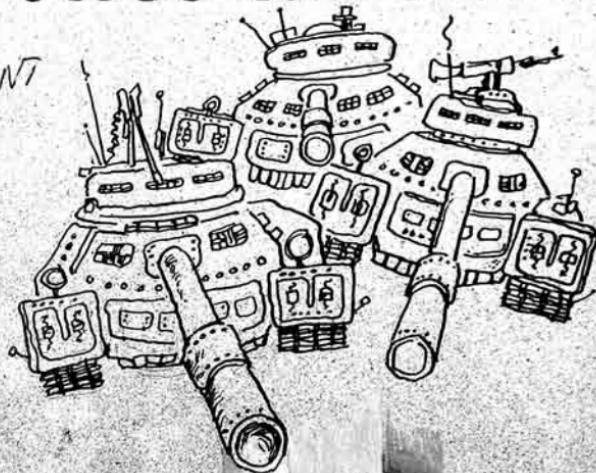

АРХИВ
АХ

Molla Näsräddin

1892 №1

— Неч билми-
рәм, бүгэдэр ку-
рүлтунун, бүгэдэр
аһ-наләнин
иchinдән мәним
кулүшләрим
ешидиләчәкми?

БУ МӘММЕД БӘЛҮК МИРЗӘ ЧАЛИЛИН ЙАДИКА-
РЫДЫР КИ, ИЛК САЙЫ 1906-ЧЫ ИЛДЕ ЧЫХЫЛ-

АРХИВ

«Näsräddin»

Буну кәрәк саз илә дејәм:
Баш биләнләр көңгөлжыны, ишбىләнләр әлијалыны,
Јазыг миңләт од ајагла, башыачыг, ајағјалыны...

13204

ملا ملا ناھىيە

ХОШ КЕРДҮК, МИРЗЭ ЧӘЛИЛ!

ЧӘРДӘД айы сезүздүр. Бир аяг көрдүм вә болко да бу көзө деңгизде вә болко да мән наңдан зијада жаңалат чүмчүшүдүм. Гөрөз алғасын, жаңын жаңалаткан бир айылаптап баш берди. Нәлә пислиниң жаңышмыны галсын канарда. Сөзүн онда деңгизшүздүрдүрдүр күн, бир нурак шаш иш өнхтүлгөттүлүп.

Пас көрөн бу шаш күнди вә маңынди!

Болын, тирада адам деңгиз бу шаш. Бу шашкын алтыйш бир, алтын мак синин спар арты олмас, болын аскын ола. Бир ад зеңнеге күн болып көрдүм вә нураны шаш Мирза Чөлпидир, һансын күн. Молла Насрэддин күннүн ад чыгарыб. Сөз јөр башшылдын сабагы. Мона онун сөйбөти тоо жандыра неча күн, габагач арз едиң түлүгүнүз:

Ман: — Догрудаң дөргүсү. Мирзо, макнын бир мәтэймүр. Алладан кызыл деңгиз, дахи сандын күнде кызыл олсун.

Мирза Чөлпидир: — Де, де көрэ. Элбетто, мондан даңын иш өнхтүлдөттү.

Ман: — Мирзо, сөзүн аспы будур күн... амма горхурмам күн, мак вермәйсан...

Мирза Чөлпидир: — Нече ейттият едирсан! Нече горхурсан күн, мак вермәйм! Найза мак иштейирсан!

Ман: — Мирзо, догрудаң дөргүсү горхурмам, сандан да горхурмам күн, мак вермәйсан...

Мирза Чөлпидир: — Бу годар созу узатылган олмас. Ахы бир де керүп сезүн надир!

Ман: — Мирзо, башынызы агрытмајыныз. Онсуз да јогин билкүрмөк күн, мак вермәйжаскынис, дахи на лазым сојлонмак!

Мирза Чөлпидир: — Кода, наја мак иш өнхтүлдөттү.

Ман: — Горхурмам күн, мак вермәйсан... Амма мак сузын аспын деңгиздөм. Мон билок күн, макни олдурумасын — кена сузыну деңгиздөм. Сөзүн вазеңи будур күн, хөйр-дүйнүзү аскрижаскынис. Бакыда «Молла Насрэддин» айында азэрбайчына сатырик-юморист журналын чыгарып вәр бир заманлар сизин мүбәрәк голаминизден чынган күлмән мөгөллөрдөк охшар жаңылар чап едем күн, чылат жаңыл ол.

Мирза Чөлпидир: — Индя бөз на төв деңгизен елајын!

Ман: — Башынын дөнүм, Мирзо, нәр ичесе олмуш опса, жарык дүзләндесен вә шаш. Индя опсун о бүлдөн алпаңа, сон экор макни бу күннөм ашырасан, мак молуп адамдан экор башынан да солин «Юлуда» аскрижас.

Мирза Чөлпидир: — Борзодордук макни сонини башын лазым деңгиз алапын савалын солуп да олсун. Мона пазымдыр күн, Борзодордук елжасын икотидинин даочулу төч Молла Насрэддинин адына лайын ола, макни палып опта. Ела мөттөлпөр жаңылар да, өзүнчөнинизин күн, орда ела күшшөлпөр ола күн, онлары охынан жарын габагча күлә, алма сонра балка агламаты тутаң, яда да габагча көрөн алгыла, сонра күлән күлән көл.

Ман: — Мирзо, фириккин нара дайырсын. Пәс шаш күн, узда бир көз деди, чыкыр синшик олжы сөз башында, дахи онда кишиник сиғнатылган лампады күн! Ийнде көн индер көлдөрүп.

Мирза Чөлпидир: — Аллапа сонин жаңалаттап елжасын оз бирлини хатынна. Мон шашкын узуну баҳан күнни билкүрмөк на төв адамдыр. Вә бир да заңыр батынин айнасындыр. Мон санкын узуну баҳан күнни јогин оптады күн, сон ичесе адамсан. Егер сандон баджынан вә науындан опса идим, иен бу годар дашыншыз дүрмөз идим санонсан. Амма хөйр, машаллап артып жаңылар да адамсан. Ман да сонинго опта рафтар еләмдөр күн, ажырда санни жаңымда жаңалаттап опум. Вә сон да көрөк көләлдөс макнин жаңымда жаңалаттап опумасан. Ислым-шарифин на сајар опду!

Ман: — Мирзо Малик...

Мирза Чөлпидир: — Өндөсүз көзөн аддым. Мирзо Малик, Мирза...

Ман: — Устад, чолпиди бу күн сазланысна дағын вармы!

Мирза Чөлпидир: — Биллирсон, оғлан, вұрасалын чатысадылар. Бела ишшөр аз-аң итиғағ душар... Галди чапын масаласы, ела-бела өзүнчүн гафиқ кашшылар да елеңидерин. Амма нағында чолпиди да бу ишәүлөр вар. Бела күн, ағыр-ағыр ишшөр душшөнек чынинде вә о заман белин айнан үйхымшыг иштәжасын — бир чапын пазымдыр күн, јөр дајаң вериб өзүнү үйхимләттеген горүжасан.

Ман: — Мирзо, ақор күн бу чүр гүрттараңыз бу пап асан ишди. Ело индей кедим бир надир, үз чолпик тапым.

Мирза Чөлпидир: — һапа дајаң, сана бир неча васміјитим вар күн, бүнләрдін билемек жаңылар да вәчәрьеде вачыбдир.

Ман: — Бүлүр, Мирзо.

Мирза Чөлпидир: — Ңәнәшә оғын јаз күн, шипарын дүз кетсенин.

Ман: — Баш уста, Мирзо, Мона на вакып дүшүбдүр күн, соң дүзүнүз жаңыл, орасынан да биләп-била күн, бас көз дәзүлдөн фәлжада ғасырларда. Чанада калпани салалат салжынан овашынан шарттир.

Ман: — Баш усто, устад.

Мирза Чөлпидир: — Һөр на ғазамагасын, жаңыныз, амма мүссоланыныз жаңышынын жаңыныз, ебнин иестормајын. Бүнләр вәчиштепардың.

Ман: — Баш көзүү усто, бах бу көзүү усто.

Хөжаттап — ылдын вә көрдүм күн, бу сөзләр дејде сол алмын да жаңылар да жаңылар да. Бах сол көзүүнүн деңгизеңдөн түзүлүп жуда, үүхүдүрмөк бу, яни ногмат. Дир бир оны билкүрмөк күн, мосоло һасыл опду. Амма бир чотынчи вәр. Ело вакып күлмән-кулдүрмөк иштәмеш күн, агламага сабаб даңдурул, макни күлмәнде.

Аллана панаң!

РУГУН ШАГАДА!

«Молла Насрэддин»
дәржүсийин үйләнгендеги бүтүн Түрк
Дүйнәсүүнүн узумтас сөвүнчидер!
Көнүк историк ин, Истанбул Сәмәнчилик
шәрәфтино манзуда олтун бу
дәржүсийде сыйхын Түркіядә жашан
шашар да йөзүнчөлөр да есборлордан
еринклөр көрүлпөн.

Ороф. Dr. Чамал АНАДОЛУ
(Истанбул)

«Молла Насрэддин» олмаг, эббета
чынчынын бир аман күнни
онуң өлүмүн түтмөт да
бөгөн чыратат истөр. Бу чатын
жо шымалы «Олда Сыз» түрлөрлөр
иелдигендар, «Молла
Насрэддин» күсделларына
дейнг оптук, чакшарын оптук,
дөрвүчү оптук.

Байрам БАЙРАМОВ

Ад тапшыл, яд гоймаг чөз
ильтиндер, бу гоуулы жыл
дөргүрткүн оңдай да китнайды.
Устадын да бу ал изборчын
Маттбут тарихине обзәд
нарғолорло, ғазыннын ола:
«Молла Насрэддин. Вара варыс
онда көнин иш деңгиз
женин күнүнен жардымын
нөгөн жетекшөнин аспарын
«Молла Насрэддин» арзулылары...»

Мөмкөн ИСМАЙЛ
шашар, Кончыкчи журналынын
баш редактору

«Молла Насрэддин»
иистебнинин чынчынын
Истанбулда сыйхынди. Насрэддин Хочанын дәлдү-дүзүлүп
затиғолорларынан. Биллирдән избілжынан да шашынан
түрклерден би жарылыштыралып күн
шымалынан чынчынын чох
сөвүнчидер. Балык Мирзо
Чөлпидир, үзүнчүн рүнү шад опду. Даңы
әлибада «Насрэддин»
журналына сүйнүп түрк дүйнәсүүнүн иштәмеш
«Фүзүлүп» журнальнын
фәлжандын иштәмеш алаңа, Түрк
инаяктары, Әхмәд Алагулулык,
Әхмәд Чөфөропулык, Әхмәд
Чөлпидир, йүзшүк дилекларын
шашынаны.

Рағын ЗЭНА ХӘНДАН

«Молла Насрэддин»
соксан алты на өзөв, 1911-1912-нын априлдин 7-де
абылайлар хөбзарларда башынын
алтында верділік сүлділардан
бира бело күн: истанбуллук
вә герцеглилук нәсиси
мөмлөкөттөр көркөнлөрдөн
чынчырыл.

ХХ əжерин «Молла

Насрэддин» да бу сүлділ
версө, онда да наимызмалы

Ширманым ҮСЕҢЖОВ

Бү күн Мирза Чөлпидир близ
нөмнәшкендөн даюн чынчидер.
Хочи көлмекин, Молла
Насрэддин күләп олола
галимдиктүн айна ал, биркүн
билимділіккүн күнни бир чохуну
сан жараң биласын.

Б. ВАНАБЕЗДӘВ.

Ад тапшыл, яд гоймаг чөз
ильтиндер, бу гоуулы жыл
дөргүрткүн оңдай да китнайды.
Устадын да бу ал изборчын
Маттбут тарихине обзәд
нарғолорло, ғазыннын ола:
«Молла Насрэддин. Вара варыс
онда көнин иш деңгиз
женин күнүнен жардымын
нөгөн жетекшөнин аспарын
«Молла Насрэддин» арзулылары...»

КИМЛЭР БЕЛЭ ТЭБРИК ЕДЭ БИЛЭР?..

Ким ки, сувал ишареси гојулан
гердэв адлары дүзүн јэзбү бизэ хен-
дерсэ ве хинни ки дүзүн чавабы
илгээфээр аль дүшсө, ону ширинлик
көзлэйр.

Бисмидланул-Раһманул-Рәним.
Аллах-зэйлә кејир версн ве ин-
шаллал ве хеирхэд адым халтмын-
зе хеир верачек ве бу мэхмүнэн,
нансын ки, аласы Азэрбајҹанын даһи
мугахакирик Мирза Чалил та-
рафиндан тојулуб — ону калечек
бүтүн фитнадарден аллах ёзу нифз
еләјер, иншаллал!

Аләз, бу «Молла Насрэддин»
мен колликумда охумуциам ки...
Раһманатик киши түлхисе базарлыга
кетмишди, ордан албы катирнишса
ки, бас, бекар, эрдэн албы катирнишса
кечсии, хи-хи-ни... Ишикэ не хол-
нишди, узуну мурдашибир ўмуш гаы-
накам, неч тогтруду бир ѿрдэв дурмак
Ела раһматлик киши менумла зара-
ват еләкай хошларды... Бахма ки,
емрүнда начин бир кара еләмниди,
амма заман чок истайди, ниинди
истэмсүн...

Гүлбүләнг

Јазын, негсаннарызын
чыгарып, Аңчаг олмаз! Мен јена
да дебрэм, акар тэнгид негсаннарын-
дан јазсыныз — етиразын юздүр-
лакин ханин едирэм јазанды каскин!
Гарыш дурмажа, гарраз юл вермейн?
Олмаз!

неч бир дина ујмајын!
Инсанлыг динине инанын!
Инсанлашын, инсанлашдырын!
Азэрбајҹанлашын,
коројулары Кечал юмзәләрин
азэрбајҹанлашдырын!
ајына вермәйн!
Чох да ки, күлүш журнальдыр;
Азэрбајҹанла зарапат еләмейн!

Өтмүр-жүн кечди, Молла, иллэр гочалтды мәни,
Ад ачдым, алмадым ад; нәкүмтүт атды мәни.
Сен да көләнәк кими учуб кетмә элимдән,
Јолуну көзләјирик, бир о Лиман, бир да мән...

Минчика талын күнчаллар Газелин
жигтэлэх, бүлүнчилэх, талын дөнүн
Молла Насрэддин киши менүн чаны
хийгээдээр. Ахын чиди талын
хийгээдээр. Сабедээр алтын талын
гох бир заман күлүн көн сонир
орын, не бир заман күлүн көн сонир
учу... Ул сөнүн чанын талын охону
Хасанчилик дахирийн талын охону
Пур эн чиргэлдээр талын охону

Футуризмийн Кастан,

Молла!..

ДӘМЛӘР О ДӘМЛӘР ИДИ...

«Ах, неча кеф чакмалы айам
иди...»
(М. Э. Сабир).

Бу, дәјмләди о хина!
Ким душарды «жамы!»
Райким бир чаннанана,
нәр јын соңымлар иди,
Дәмләр о дәмләр иди!

Нәм шән иди, нәм вәэр,
бик эмрим ким баш коңир,
нәмси эмре мунтәнэр,
нәмси сөрсөмләр иди,
Дәмләр о дәмләр иди!

Бир рајонда ток адам!
Нәр тэрәфди бир адам...
Так мән идиң алғы там,
Гәріләр кәмләр иди,
Дәмләр о дәмләр иди!

Кеф чатмады кефиме,
Пүл јағарды соғына.
Нече дәргә нағыма
нәсбәт чамлар иди;
Дәмләр о дәмләр иди!

Үстүмә вагон-вагон
Леш каларди неч тон!
Дүнүн бода бир рајон
Так мән жемләр иди—
Дәмләр о дәмләр иди!

Јолумя уз сарын ким,
Јолумда чан верин ким,
Хотир-нэрмат көрән ким...
Биләмдик кимлар иди,
Дәмләр о дәмләр иди!

Касмишдик кадникоры,
Дөрөлори, диклары...
Пролетар дедиклары
Зынга јетмилар иди,
Дәмләр о дәмләр иди!

Нечолду о вахтады
Китблалар сахта ки...
Кай чад дәмләр, кай да ик
Зөгтүм дәмләр иди,
Дәмләр о дәмләр иди!

Мөзмәд АСДАН
Беки.
Декабр, 1991.

Бас нејләјәк! Экәр бу гәдар
мүсibetdән аյылмадыгса, ол-
мәк мәсләнатдир. Экәр неч ол-
маса көзүмүз ачылдыса, эта-
фымыза Bojlanat. Bojlananda
да көрәrik ки, бизи танысан
өлкәләрни сајы јүзү кечиб. Бас
ниди на галыр! Биркә шеј га-
лыр: Өзүмүзүн-өзүмүзү таны-
магымыз.

Жола Нәсрәтдин мәзһәбеси, да-хүр'

Көнін палан ичи төкмәк Фик-
рим жоуду.

Елә бир-нике көлме ила
етәнләр көз инүнә көткөмәк
истәйір.

Мүсебәттімизин азали пис-
гониша үрчән көлмәјімиз, сон-
расы иса онпара өзүмүздән
кох инаңмагымыз олуб. Даңа
сонрасы иса вәзіфа, пул әріс-
лийна тутулан «милләт башшы-
ларының» мызыны геіретсизліji..

Молла Нәсрәтдин

Садыг кишинин он јашында оғлу Мәммәдәвли гарібे сұалдар веңдері:

— Ата, БМТ нәдір? Онун узу оланларға неч күм һүмүм елең білмәз, на?

— Ата, Азәрбайжан ирәни кебі, жохса Америка!

Инди көл сән чаваб бер ки, Америка ирәни кебі. Ма'рақа гопарды. Она көре дә еле «Азәрбайжан» дејіп жәх гурттармаг дағы саламаттылығы иди.

— Ата, руслар алманлары бизим нефтиңизин несабына удублар? Нә? Бу да бизим жаҳшылымыз. Бес нұя иди бизи ермәннеларин аяғына ве-рилар!

Ата еуда олмаға жаңа ушаг душурду анысын үстүнә:

— Ай ана, бас біз нијә мұстагіл олмұрғ!

Мұстагіл олсан, ермәннеләр үрек елејіб үстүмүзә жәлмәз-лар...

Бир күн дәрдән көлиб чан-тансы асабы-асабы түлләды:

күрчүләрә. Азәрбайжаны белуб вериблар Ирана, кене руслардан әл чекмирик... Тоғиг Гасымов ела нә дејір, дуз дејір. Бела мұстагіллік ол-маз... Християнлар дүшүбләр мұсылмандарын үстүнә, алла-бын ермәнис иле дә баңара билимдір...

Но иса, сейбет узындыры.

Гәрәз, ушагын алғы қасане ғәдар ону бир төрле жола вермәк мүмкүн оларды, һәр-как онда таза бир мараз баш галдырмасады. Бела ки, ушаг әзәз-әзәз башшады өз-өзүнә данышынға. Соңра жүхда гыш-гырмада. Бичара ата за бичарә ана ез жеканға өзәлдәр-рынан башында да дајәніб онун үшіншірткесінә гугал асыр, үрекләріндән гарә гапнан ке-дири. Бес мараза дұчар ол-муш Нәмәмдәвли жүхда не үшіншірді! Гыш-гырттынын мәмзүн асыны иди құндалик газетларин, телевизионан хә-берләрінден. Лап сон дефа һәнсис ки, ата ила ана гарәп вердириләр сабад ушагын мұтлаг һәкиме көстрәрел, онда Мәм-

ди ки, Мәммәдәвлинин невәбәти үшіншірткеси буна имкан бермә-ди.

— Әңәнаб Желтсін, биз балы-ғы, балы...

Јазыл қерпә даңа бир нечә ағыз үшіншірб қасытлады, һәнә жүхда додағы да гачды...

Сәнәри күн сүбнә тездән, не-чә ки, гарәп вермишилдер, Садыг киши Мәммәдәвлинин ке-туруб ѡлланда үшаглыг досту психиатр һәким үсінен жыны-на. Онлар һәкимин габулуна о вахт жетишілдер ки, артыг ҳәстәләр бир хејіл топлашиб невәбә амәла көтиришилдер. Ахырынчының соңшында үшіншірді түтүдүлар. Қеззалидер. Садыг киши көрдү ки, неч невәбә крә-ли кетмир. Ушагын да әлнән дән тутуб гапніа жан алды, невәбә әңлинидан үзүрхәліг елемәк истиди, алма көрдү ки, онларға фикир верен жохду, һәр кас өз сейбеттенидидер.

Айры-айры қалмалары гулагы чанды: Гарабаг, Желтсін, Мұ-тәллибов, Газылев, Етібар.. Бахыт ки, мәғамды, һәм дә һәкиме әрки вар, гапнны ачды.

Ичери кеңділәр. Отада тәкчә

өз үшаглыг досту, инди иса мәшнүр психиатр һәким үсінен иди, о да телефона даны-шырды. Психиатр һәким өз үшаглыг достуңан саламыны башы ила албы, али ила ишара еледи ки, отурсунлар.

һәким психиатрн саси отағы башында көтүрмушуда:

— Ай машаллаң, ай машаллаң, Сиз мұсылмандар айымады-ны ки, айымадыныз. Киши оғлу, бұнлар һәмиси ссенари-ди. Горбачовла Желтсін бир адамды. Онылары Русянда дүшнүдүр, билділарын еле-ділдер, ғырынны да салдылар вәза мильтаптарин ичинча. О

ғырынлардан бири да Русянда олсун да, бә нијә олмұр!

Нә Украина! Әши, бу да ссе-нариди, көләләшшемек дејіл.

Бу шаләрн һәмисына Буш рән-ларынан әлдең көзінде... үшагының әлден көзінде... үшагының әлден көзінде... үшагының әлден көзінде...

Садыг киши де үшаглыг досту психиатр һәким үсінен жыны-на, онын өзінде... үшагының әлден көзінде...

бәрлік еләйір. Көрмүрсән, инди дә дүшүб Пакистанын үстүнә, нәди-нәди қарәк атом бом-басы тәкчә христианларда оп-сун. Американын ки белә үрәзи жыны-на, Испания да бир дәдәлләр өләсін да, неч илди әрбәләр ғырырлар, һәмиси баш алдатмагды, мұсылман да ки, жыны-на...

Дана неч сөзүм жохду... Нә олсун ки, ССРІ дағылды, бә мәгсәд Рус империјасыны дыр-чалтамәди дә... Биз неч... би-зим ишимиң галыб аллаң, бир тәрефдән әрмән ғырыр, бир тәрефдән да өзүмүз-өзүмүз ғырырыг... Галды, ғызында әзизә-давасыды, бағша шеј дејіп... Сессиондары көрмүр-сән! Алма марагалылар еї, де-јирем қарәк о лентлери поз-мажалар, галда телевизионаның ғызын фондунда. Қеззатама-шаларды, ојун ҹындардылар. Инди да президент ојуннур.

Гарабағдан да дидаринлар ахызыр үстүмүз, қандар бир-бір бошалыр... Бакыя кү-леклар шәһәри жох, қарәк дидаринлар шәһәри дејек... Атан рәнәметник, я да шәһид-лер шәһәри...

МИРЗА ӘСЕЛИН «ДӘЛЛӘК» НЕКАЛӘСИНИ ОХУМУСУНУЗ-МУ, ҺАНСЫ КИ, МОЛЛА НӘС-РӘДДИННИН БИРИНЧИ НӨМ-РӘСИНДЕ ДӘРЧ ОЛУНУБ.

һәким психиатр бир аз ара вериб һәмсөбәттін динләди.

— Валлаң, президенттә дә құнах көрмүр. Җетин мәсә-ләдир. Москвада бир балача бүйнә көстәрісін, ичаріә ела вәвәлә салыр ки, фәләк дә баш ачмыр...

Күрчустаны көрмәдін!.. Мұ-дағиға еләмірәм, олары де-јирил. Жох, нијә, рәйбәрләр-римизде дә құнах вар. Вах-тында бир иши жолуна ғојмурлар, о иши шишир, шишир, соңра да парталиш. Инди ба-кыда отуз мин ермән вар. Бәра-кәмии партлатылар, сабад да иши жүз, үч үз адамды бирдән ғырзагалар, он-дан соңра да чамаат дүшәчак онларын үстүнә, ғырын баш-

лајағач. Елә индидән һәмин ермәннеләр ганнұла Бакыдан ҹыхылар.

Бу мүддәт әрзинде ушаг ата-сына бирчә сұал елады.

— Ата, бу һәким мәктәбде сәндән жаңы охүрүр, на?

— Икимиз да әләнни идик,

һәјәтде ушаглар футбол ој-

најаýрылар.

Айрылдылар. Мәммәдәвли ғырышыра-ғышыра, гаріба бир севинчә киңиң мендән ча-та-реф жүйрүд.

Амма, инди билмірәм, о ушаг көмәләр ғышырыр, я жох?

МОЛЛА НӘСРӘДДИН.

Жынысты

— Бу президент мәним үра-жыныптарынан...

Жазыг ананын алы үзүнде гал-ды:

— Ай бала, президенттә нә ишин вар, кет дөрсін оху.

— Қөрмүрсән, күчүл мұстаг-илен олурдуг, ғојмады. Қетди Алма-Атада гол чакди, кәлди

үстүмүз...

— Ана, аначан, та биз мұстә-ғил олмағашығы, на?

— Валлаң, оглум мәним бу ишлардан башым чыкырып, атан көләнде сорушарсан.

Ата изаң елајаңда ки, бас, бу ССРІ дејіп, Мұстагіл Дөв-ләттәр Бирилжидір, оғын кене инанынды ки, инанындыр.

— Нече мұстагілді ки, ор-дусу жох, пулу жох. Кер биз неч мәлілтәк ки, руслар Дәр-бенди әлемніздән албылар. Борчалыны бағышылар

ШАНЛЫ МӘКТУБ...

Әзиским филантроп, салам!

Ешкідім соң да жазмаг истихарасын. Инди жазмага не вар! Мөзүй сечмәюә ганаңда исе һеч фикир елемә. Не язсан, еле ғиб ки, жа Гарабагдан олсун, жа да ки, ватандан олсун. Масави: Гарабагдан язсан, адымы мұтлас «Гарабаг мәннідір!» гојарсан. Сонраса башла жа: «Гарабаг! Азам Гарабаг! БАҢ үрәжім ағысы. Сәнни бу күнүң каш көрмәйдім. Нәрдән жадыма устунда жейі-міндең, бұлаглар дүшүр. Инди өрмәннелор зәлі кими синене дарашылар. Мен о зәлілорден сол ни тәмәнгелепеңем! Анд икірәм!

Аһ үрәжім! (Өшши, ким на билір, сәнни үрәжін даш кимнідір) Жох, жох! Сәнни һеч киме вермәрәм! Же-на о буз булаглардан ичачајам. Мұтләг! Жашы жадындастыры, Ханкөнд барзырыда тоғ сатардымы. Гарабаг, ағыршын үрәжін сана ғурбан! Дәрдин алым! Башына дөнүм! Инди о пиштахтарлар үчүн бүрүмсөн учу көйнәжір. Әкәр сәнни горумага көлсөләр белек мен дә қолдам. АММА пәнни Ермәнстана деімл, Америка да версалар да көләмәжәм. Ахы сән мәннімсан!

Еле ки, гүартардын, гач редаксия. Өзу дә алтындан: «Гонорары өзүмә кондәрмәй үнүтмайны!»— жазмагы үнүтма. Жохса гонорары ГХЖК-я-зада кечирерләр, әзілжитин батар.

ГАЗЕТАР шабдан жаңылар

«ХАЛГ ГАЗЕТИ»:

«Ит жәлди, еркән апарды! Еркән аپаран ит вар олсун, Тәки сұфраннанда жағыра, жағыра, ит вар олсун.

«АЙДЫНЛЫГІ»:

«Еркән апаран итте ар олсун».

«НӘФІАТ»:

«Ит еркәни парламент жолула апармалыжды».

«ӘДАЛӘТ»:

«Ит еркән апармак үстүндө мәнкәмәје вермәк лазындыр».

«РЕСПУБЛИКА»:

«Еркән апармыш итә «Еркән апармыш» итә статусу верилмасы мәсласынан нәзәрден кечирмак ла-зындыра».

«ФӘР҆ДА»:

«Ит еркәни оғулларкән күчәләри-мизин зибекларини көя галдырышын жаңаван корламышыды».

«ӘДӘБИЯТ»:

«Ит жаңаш-жаңаш еркән жаңылышыды. Ора-бураны нәзәрден кечирди. Сонра да еркәни чакмәје башлады. О вахт аймалы ки, намы еркәни ахтармы».

«АЗӘРБАЙЧАН»:

«Ит еркәни апармалға икигат чина-жет тәртиминшидир. Бұна жәгін ки, еркәни таптылачаг».

— Вездескіттің атасынан...
— Жаңа кінесін күрүп жатын.

«ПАНОРАМА АЗЕРБАЙДЖАНА»:

«Московалы һәм штатларимиз ит вә еркән нағында жајылан шақынләрә тәкілбіт етмоға чалышырлар».

«ГАРАБАГ»:

«Екстремист ит еркән суверенлигине мәнәл гојмадан она әмәлде етмішдір. Бәдән гоншулашырыз, бағылашын, Мәркәз буну көрмүр?».

«ЖЕНИ ФИКИР»:

«Жедди күнде нәләр олду. Ит да кетди, ип да кетди».

«САВАЛАН»:

«Бири варды, бири жохду, бир ит варды. Бир дәнә дә еркән варды. О ит еркәни хошлайырды вә бир күн...»

«АЗӘРБАЙЧАН КӘНЧЛӘРИ»:

Итин нағында кедән соңбәтләр, еркәнни башына көләнләр нә де-мәкір! Тәрәгги угрунда белә ишләр үнүтмаг олмазмы!»

«СӘНӘР»:

«Ит еркәни апарды. Бела-бела ишләр...»

«МОЛЛА НӘСРӘДДИН»

Јәйн ки, «Молла Нәсрәддин» дә бе-ле дејә биляр:

Дава еркән давасыбыр.

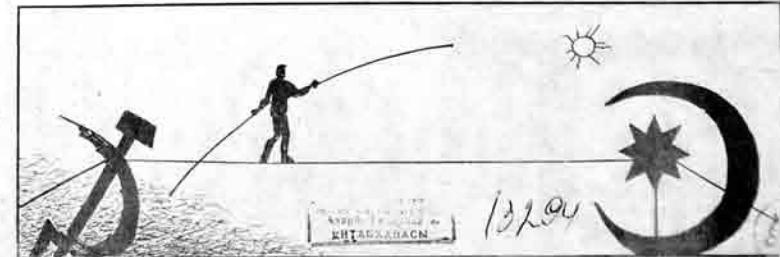
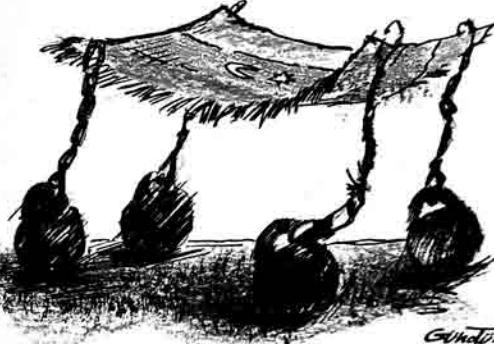
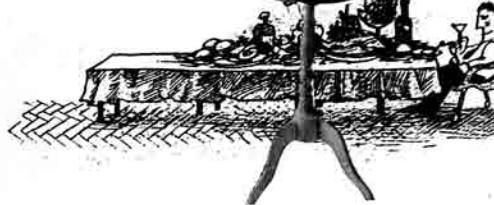
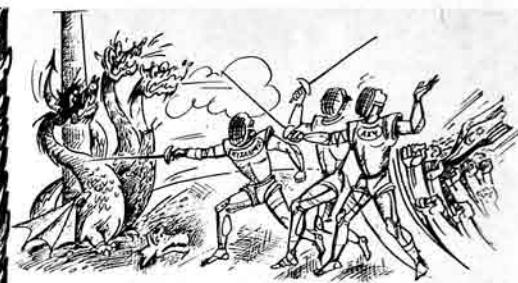
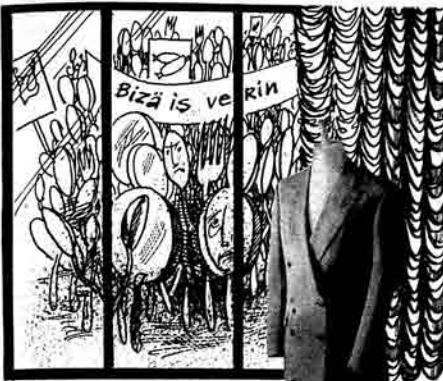
Гәсдегиң үнкүл, сатирик!

Бу сәнғедан жазылардын алтында бир киса ғојумыншуда Мординазаэр: «Легин ки, сиз бу мүспалиғи аспадымын узин заман билемдәжакидын, о, мөрдін мәзәр гонгууларымызын мүлдесине, көзән қолмасаиди. Балык, ичке юморы, түш дәнәүүмүн Хаган Рызгүлүвін неча илләрдир ки, алда сипат ет торлагындар го-рур. Бир да күлле саслар көз җашылар ичарсина иштәнди жумор һиссесин горуур. Гору, гараш!

Торлаг мүтәдәддерді, күпүш да:

Гәләбә—ахырда күзәннендір. Инанырыг ки, һәмми күшүш да бизим олачам.

Жасдегиң үнкүл, деңгечүү са-тирик!

Индекс 76340

Тәсісчи: МАЛИК ФӘРРУХ, «СИМУРГ» ширкәти.

Унван: Бакы 370001, Б. Сердара күчесі, 1-чы дарап, ес 6, отағ 25-26.

«Молла Нәсрәддин» идарасы.

Идаралын мүдірі вә баш мүшәррір

Малик ФӘРРУХ

Телефонлар: 92-44-40,
39-50-37.

Жардыхы hej'et:

Күндүз ӘЛИЗАДӘ
(баш рәссам)

КӘНЧАЛЫ

(баш мүшәррірин мұхавини)

Әһәд МУХТАР

Тофиг МАҢУМДОВ
(мәс'ул катыб)

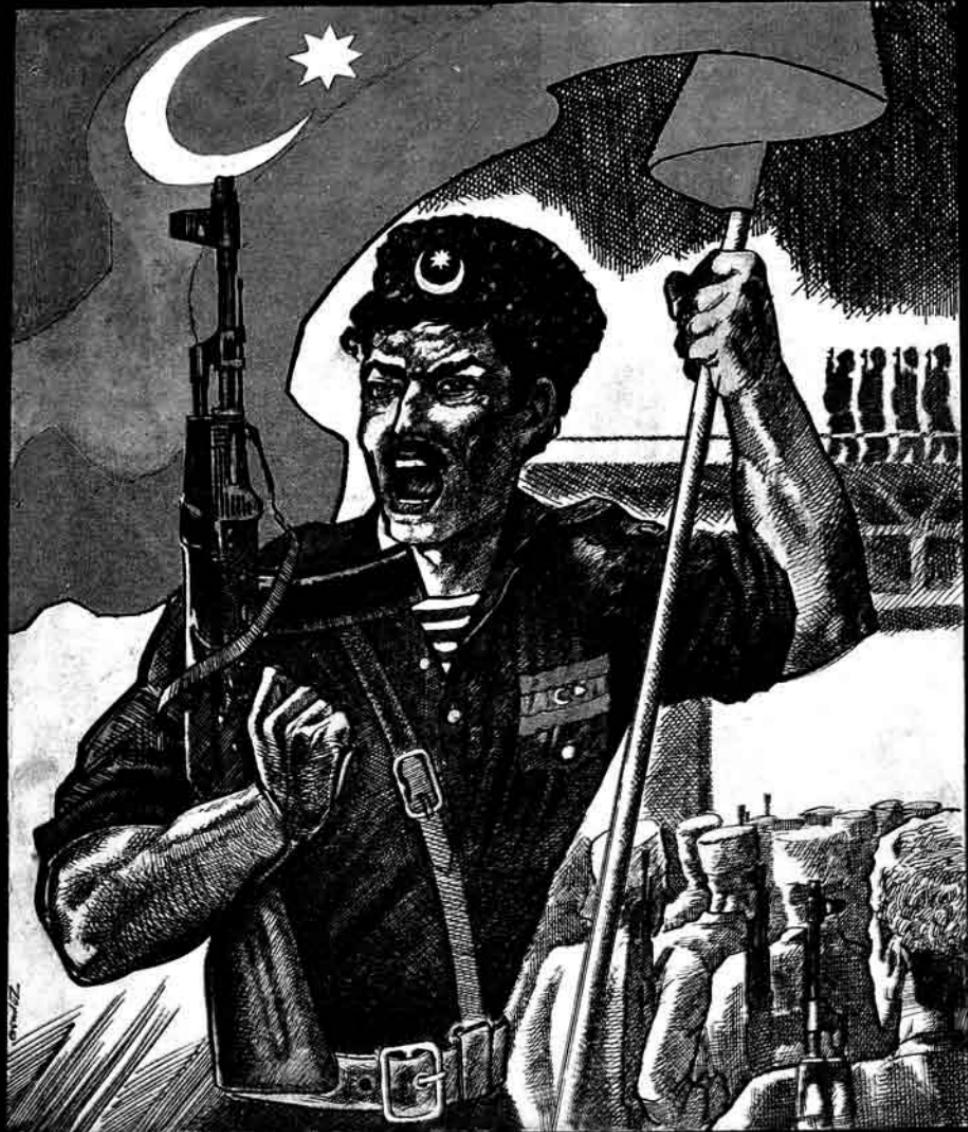
Гүлматы: 8 маңат.

«Азарбаевчан» нашрияттың мәббесендә оғестетүсүнде огулуб.

Фотоыгымда верилмиш:
28.02.92.

Чапа күзделілікші:
22.04.1992.
Сынаршы 1438.
Тиражы 40000.
Карты форматы 60 × 90 /
Шарты ч. 2.
Учтот к. а. З.

13/2/92
АКІМДАСЫН
ДАВАСЫ

AJAFA FAJX, TÝRK OETÝ!